

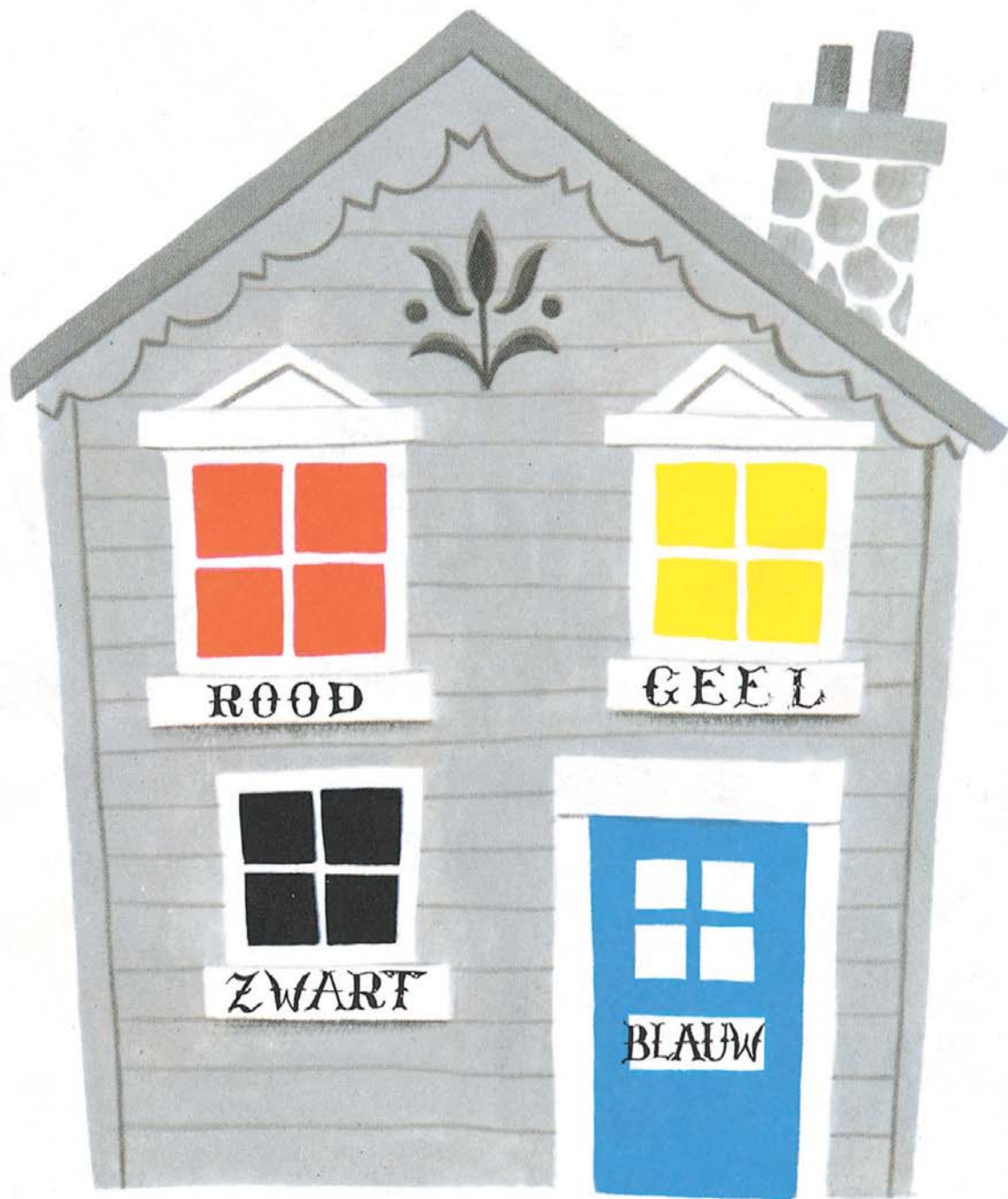
Poes Pinkie klautert op tafel.

Maar o, ze valt pardoes in de emmer met zeepsop.
Ploemp! Die arme Poes Pinkie!

Miauw, miauw! Wat ben ik nat!
Wat ben ik vreselijk nat!

Door de blauwe deur

kom je de wereld binnen

waar de katjes aan het schilderen zijn.

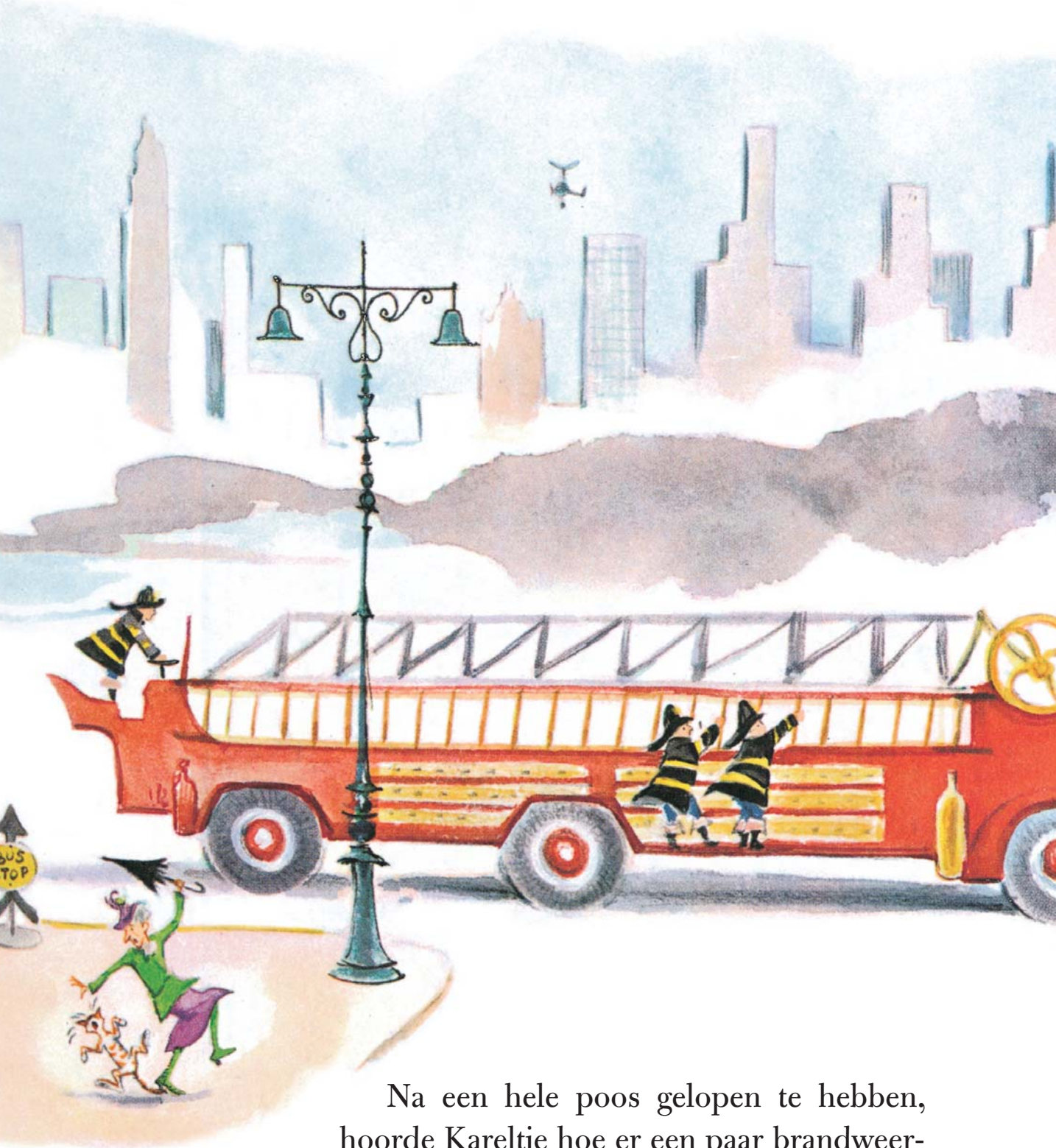

Er waren eens twee kladderkatjes met groene ogen, Wijsneus en Grijsneus. Ze hielden ervan met kleuren te spelen, en, door verschillende kleuren te mengen, nieuwe kleuren te maken.

Ze hadden potten en potten verf om de hele buurt mee vol te klieren. En daarmee konden ze alle kleuren maken die je maar kunt bedenken.

Na een hele poos gelopen te hebben,
hoorde Karelkje hoe er een paar brandweer-
auto's door de straat kwamen aanstuiven.
Dichtbij een oud dametje stond hij ernaar te kijken.

Het oude dametje trapte op Karel'tjes staart.

“Auw!” krijste Karel'tje.

“AUW!” schreeuwde het dametje. “Wat een afschuwelijke, scharminkelige kat.” En dreigend schudde ze met haar paraplu.

“Kijk, Mikkie, dat is nou een kat,” zei vader Mikkie, “pas altijd goed op voor katten. Ze zijn erg gevaarlijk, net als honden en mensen!”

“Kijk, Mikkie, dat is nou een muizenval,” zei moeder Mikkie, toen ze weer in hun winterhol waren. “Een muizenval is het gevaarlijkste ding op de wereld.”

De kleine muisjes konden stukjes kaas stelen uit de muizenval, zonder dat het ding dichtklapte. Dat was heel knap. Mikkie kon het niet. Hij was veel te onhandig. Maar hij mocht wel altijd mee-eten van de kaas.